

SOZIA

THE HERALD



AUTUMN 2020

VOL. LXXXV, No. 10-12



CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop NATHANIEL (Popp)

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop ANDREI (Hoarște)

SOLIA

SECRETARY / ROMANIAN EDITOR:

Mr. Florin Ristache

ENGLISH EDITOR:

Mr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Dr. Remus Grama

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA-THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by the Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 885-3257, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA-THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

- 3 *Pastoral Letter*, Archbishop Nathaniel
- 5 *Scrisoare Pastorală*, Înaltpreasfințitul Nathaniel
- 7 *Romanian Christmas Carol / Colind de Crăciun*
- 8 *Învățăturile Sfinților Părinți*
- 9 *Românii-Americanii în Vreme de Pandemie*, Pr. Remus Grama
- 12 *From Parishes and Monasteries...*
- 16 *Worthy of Double Honor, Indeed!*, Fr. Remus Grama
- 18 *Cu adevărat vrednic de îndoită onoare!*, Pr. Remus Grama
- 20 *Sfântul Ierarh Varlaam...*, Pr. Cezar Pelin
- 22 *St Varlaam Parish in Moncton, NB...*, Fr. Cezar Pelin
- 24 *Calculating Christmas*, William J. Tighe
- 28 *Financial Report*
- 30 *Pastoral Changes*
- 30 *Episcopul, preoții și credincioșii... (III)*, PS Sofian Brașoveanu
- 32 *Vatra Generations Appeal*

His Eminence, Archbishop Nathaniel & The Solia—The Herald editors wish all of our readers a blessed Nativity season and a Happy and Healthy New Year!

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Nathaniel împreună cu editorii revistei Solia urează tuturor cititorilor noștri un Crăciun fericit și
La Mulți Ani cu sănătate!

AUTUMN 2020

Solia The Herald

PASTORAL LETTER 2020



**NATIVITY OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR
JESUS CHRIST**

Christ is born! Let us glorify Him!

Beloved Spiritual Children in Christ,
Reverend Clergy, Venerable Monastics, Devout Faithful of
our God-protected Episcopate:



May God our Father, the Lord Jesus Christ, and the All-Holy Spirit
grant you grace and peace, and from us, hierarchal blessings!

“Heaven and earth are united today, for Christ is born. Today God has come upon earth, and man has gone up to heaven. Today, for man’s sake, is seen in the flesh He, who by nature is invisible. Therefore, let us give glory and cry aloud to Him: Glory to God in the highest, and on earth peace, which Your coming has bestowed on us, O Savior. Glory to You!”

(Litia of Nativity Great Vespers)

Dearly Beloved in Christ,

“And on earth, peace which Your coming, O Christ, has bestowed.”

In living our holy Orthodox Christian faith, we participate in a mystical manner in the actual events concerning our Lord and God and Savior, Jesus Christ, events having to do directly with us. Many hymns begin with the word, “Today,” such as stated above: *“Today, God has come upon earth...”* and *“today, for man’s sake, is seen in the flesh He, who by nature is invisible.”* Likewise, in many folk carols of Christmas, we hear the same phrase: *“Christ our Lord is born today.”* In other words, WE are now present in the cave beholding the Christ child lying before us in the manger! WE are there! WE are present with the Holy Virgin Mother, with Joseph and the others. “Today” is always “the present” for believers, inasmuch as the celebrated events change our lives, our very existence now and forever!

It is in the celebration of these events that we have His peace in our lives.

Saint John Chrysostom expounds: *“Ask not how: for where God wills, nature’s order is surpassed. For He willed, He had the power, He descended, He redeemed....”* [Homily on Nativity Morning]. This birth on earth of Christ among us is happening today, in our time, in our day. Out of His immeasurable love for us, God willed this to be. The Evangelist John reminds us: *“Think of the love that the Father has lavished on us, by letting us be called God’s*

children; and that is what we are;” and further on he says: “...we are already the children of God, but what we are to be in the future has not yet been revealed...we shall be like Him, because we shall see Him as he really is.”
[1 John 3:1,2]

It is in the celebration of these events that we have His peace in our lives.

As God wills, nature must respond; but to us, God offers an invitation to personally respond to this event. Saint Leo, Pope of Rome, exhorts us: *“Let us rejoice. Sadness is not becoming on the Birth Day of Life Itself which, now that the fear of death is ended, fills us with gladness because of our own promised immortality.”* [Homily on Nativity Morning] Thus, the sadness we bear in knowing that death comes to all, must be overcome by joy in Christ’s birth among us today, knowing, as Saint Gregory of Rome reminds us, that we *“...are destined to be the subjects of God’s heavenly Kingdom....”* [Homily 8 Nativity Morning]

It is in the celebration of these events that we have His peace in our lives.

No human event nor natural catastrophe can lessen or erase the peace God has bestowed on us through the events of Christ’s birth, His Incarnation, His Death, His Resurrection, His Ascension and the anticipated return at the final judgement. Again, let us pay attention to Saint Leo who says: *“Awake, O man, from sleep and recognize the dignity of your own nature! Remember, you are made in the image and likeness of God.”* [Homily Two, 6. Nativity Day]

It is in the celebration of these events that we have His peace in our lives.

Dearly beloved, is your heart heavy? Is the burden of life weighing on you? Greet one another with the cry that “Christ is born!” And listen for the response, “Let us glorify him!” Let us walk, no! Let us run to the cave! Look into the light in the stable and see: *“Christ the child is born today, Messiah to light the way, from now on and ever more, is the mercy of our Lord!”* Thus, let us indeed glorify Him! The Scriptures, the Fathers, the Saints all call us to rejoice and be glad for *“...God has come upon earth and man has gone up to heaven.”*

**Christ is born! Let us glorify Him!
The Messiah is among us! Let us go forth and receive Him!**

+ Nathaniel

+ NATHANIEL

**Archbishop of Detroit
and The Romanian Orthodox Episcopate of America
Orthodox Church in America**

AUTUMN 2020

Solia The Herald

SCRISOARE PASTORALĂ 2020



**NAȘTEREA DOMNULUI ȘI DUMNEZEULUI ȘI
MÂNTUITORULUI NOSTRU, IISUS HRISTOS**

Hristos Se naște! Măriți-L!



Preaiubiți fii duhovnicești în Hristos,
Preacucernici și Preacuvioși Părinți, Venerabili Monahi și
Monahii, Iubiți Credincioși ai de Dumnezeu păzitei noastre
Episcopii,

Dumnezeu Tatăl, Domnul nostru Iisus Hristos și Duhul Sfânt
să vă dăruiască har și pace, iar de la noi, arhieresti binecuvântări!

*„Cerul și pământul astăzi s-au împreunat, născându-Se Hristos. Astăzi,
Dumnezeu pe pământ a venit și omul la ceruri s-a suit. Astăzi este văzut cu
trup Cel din fire nevăzut. Pentru aceasta și noi laudându-L, să-I strigăm:
Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pacea pe care ne-a dăruit-o
nouă venirea Ta, Mântuitorul nostru, slavă Ție!”*

(Stihira de la Litia Vecerniei Mari la sărbătoarea Nașterii Domnului)

Preaiubiților în Hristos,

*„Și pe pământ pacea pe care ne-a dăruit-o nouă venirea Ta, Mântuitorul
nostru”.*

Trăind sfânta noastră credință creștin ortodoxă, participăm în mod tainic la
evenimentele netăgăduite ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului
nostru, Iisus Hristos, evenimente care ne privesc în mod direct. Multe dintre
cântările bisericești încep cu cuvântul „Astăzi”, așa cum am menționat mai sus:
„Astăzi, Dumnezeu pe pământ a venit...” și, tot astăzi „este văzut cu trup Cel
din fire nevăzut”. Tot așa, în multe colinde populare de Crăciun, auzim aceeași
frază: „**Astăzi** s-a născut Hristos”. Cu alte cuvinte, suntem prezenți chiar în
acest moment în peșteră, privindu-L pe pruncul Hristos care se află în fața
noastră, în iesle! Suntem și noi acolo! Ne aflăm în prezența Sfintei Fecioare
Maria, împreună cu dreptul Iosif și cu ceilalți. „Astăzi” este întotdeauna
„prezentul” pentru cei credincioși, în măsura în care evenimentele sărbătorite
ne schimbă viețile, însăși existența noastră, acum și pentru totdeauna!

Sărbătorind aceste evenimente, avem pacea Lui în viețile noastre.

Sfântul Ioan Gură de Aur tâlcuiește în felul următor: „Nu te întreba cum, căci
unde vrea Dumnezeu se biruieste rânduiala firii. A voit, a putut. S-a pogorât, a
mântuit...” [Cuvânt la Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos]. Nașterea
lui Hristos pe pământ, printre noi, are loc astăzi, în timpul nostru, în zilele
noastre. Din dragostea Sa nemăsurată pentru noi, Dumnezeu a rânduit aceasta.

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 5

Sfântul Evanghelist Ioan ne amintește: „*Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem*”; iar mai departe spune: „... *acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat până acum... noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este*” [1 Ioan 3,1-2].

Sărbătorind aceste evenimente, avem pacea Lui în viețile noastre.

Natura se manifestă în funcție de voia Domnului; însă nouă, Dumnezeu ne extinde o invitație spre a răspunde în mod personal la acest eveniment. Sfântul Leon cel Mare ne îndeamnă: „*Să ne bucurăm. Căci nu se cuvine să aibă loc întristarea unde este nașterea Vieții; Aceasta, nimicind frica morții, ne-a adus bucuria veșniciei făgăduite*” [Omilia I la Nașterea Domnului]. Așadar, tristețea pe care o manifestăm știind că moartea vine la toți, trebuie învinsă de bucuria nașterii lui Hristos printre noi, astăzi, știind, așa cum ne amintește Sfântul Grigorie al Romei, că noi „... *suntem chemați a fi părtași Împărăției cerești a lui Dumnezeu*...” [Omilia VIII din Dimineța Nașterii Domnului]

Sărbătorind aceste evenimente, avem pacea Lui în viețile noastre.

Niciun eveniment uman și nicio catastrofă naturală nu pot diminua sau înlătura pacea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin Nașterea lui Hristos, Întruparea Sa, Moartea Sa, Învierea Sa, Înălțarea Sa la ceruri și Cea de-a Doua Venire, atunci când va avea loc judecata finală. Din nou, să luăm aminte la cuvintele Sfântului Leon, care spune: „*Trezește-te din somn, omule, și recunoaște demnitatea naturii tale! Amintește-ți că ești creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu*” [Omilia II, 6. Ziua Nașterii Domnului].

Sărbătorind aceste evenimente, avem pacea Lui în viețile noastre.

Praiubiților, aveți inima împovărată? Greutățile vieții apasă asupra voastră? Salutați-vă unii pe alții, spunând că „Hristos s-a născut!” Și așteptați răspunsul: „Să Îl Mărim!” Să nu mergem doar, ci să alergăm spre peșteră! Priviți lumina din iesle și vedeți: „*Hristos pruncul se naște astăzi, Mesia pentru a lumina calea, de acum și până în veci, este mila Domnului nostru*!” Așadar, să-L mărim, cu adevărat! Sfintele Scripturi, Părinții și toți Sfinții ne îndeamnă să ne bucurăm și să ne veselim pentru că „... *Dumnezeu S-a coborât pe pământ, iar omul s-a înălțat la ceruri*”.

**Hristos Se naște! Măriți-L!
Mesia este cu noi! Să-L întâmpinăm și să-L primim!**

+ Nathaniel

+ NATHANIEL
Arhiepiscop de Detroit
și al Episcopiei Ortodoxe Române din America
Biserica Ortodoxă în America

Nouă Azi Ne-a Răsărit

Nouă azi ne-a răsărit,
Domnul Iisus Hristos,
Mesia Cel mult dorit,
Domnul Iisus Hristos.

Din Fecioară S-a născut,
Domnul Iisus Hristos,
Și cu lapte S-a crescut,
Domnul Iisus Hristos.

Cu scutece S-a-nfășat,
Domnul Iisus Hristos,
Și în brațe S-a purtat,
Domnul Iisus Hristos.

Ca un rob El S-a smerit,
Domnul Iisus Hristos,
Și pe noi ne-a mântuit,
Domnul Iisus Hristos.



Today Dawned From Above

Today dawned from above,
Our Lord, Jesus Christ,
Messiah greatly loved,
Our Lord, Jesus Christ.

The Virgin gave Him birth,
Our Lord, Jesus Christ,
Milk-fed was He on earth,
Our Lord, Jesus Christ.

In swaddling clothes was dressed,
Our Lord, Jesus Christ,
In His Mother's arms did rest,
Our Lord, Jesus Christ.

A humble life He made,
Our Lord, Jesus Christ,
For mankind to be saved,
Our Lord, Jesus Christ.

Învățăturile Sfinților Părinți



Mare e taina Bisericii,
Imn Îi înălțăm lui Hristos,
Lui, dărământorul fricii,
Cuvânt al Tatălui în Fiu, glorios.

Plină ești de-adâncul har,
Și slăvită-n veșnicie,
Căci din tine-a ieșit – dar –
Hristos ce-i lumii tărie.

Tu singură dintre femei,
Aleas-ai fost în timp,
Și Domnului i-ai fost temei,
Să-l porți în sfânt răstimp.

Păstorii care-au auzit,
Domnului slavă I-au cântat;
Spre Betleem cu toții s-au grăbit,
La Domnul, ce prin naștere S-a arătat.

Prorocii vremurilor de-altă dată,
Prezis-au sfânta Lui venire,
Și că Fecioara binecuvântată,
Îi va fi mama Celui din vestire.

Iar magii de la Răsărit,
Purtând a neamurilor chipuri,
Dup-arătarea stelei ce-a lucit,
Au adus primii daruri.

Prea mare-i astă tăinuire,
Ce-a fost Mariei dată spre păstrare,
Ca Dumnezeu ce e-n întreaga fire,
Din pântecu-i s-aibă născare.

Noroadelor, voi toate,
Pe Maica Domnului să o rugăm,
Pacea și iertarea, așteptate,
Să ni le dea ca să ne bucurăm.

Slavă Tu, Doamne-n vecie,
Ție, născut din Sfânta feciorie.



Sfântul Ambrozie al Milanului

Imnul 57 - Despre Nașterea Domnului, PSB 53, București 1994.

(Parte din scrierile sale se pot găsi la adresa: <https://tinyurl.com/psb53ambrozic>)

Românii-Americanii în Vreme de Pandemie

Mi-am pus întrebarea: *cum afectează în aceste zile pandemia Sars-2 –Covid 19 ȧșătura comunității Românilor din America?* Pentru a încerca să răspund la această întrebare voi porni de la cazul concret, cel al Românilor din Cleveland, cu care sunt mai familiarizat, extrapolând astfel o eventuală concluzie.

Mai întâi, ar trebui să vă spun că, de peste 135 de ani, de când Românii au venit în Cleveland (1895), comunitatea românească a fost în general centrată pe viața bisericilor și a fostelor societăți frățești, care astăzi în bună măsură au dispărut. În trecut, a existat chiar în presa românească de aici o adevărată dezbatere pe tema întâietății bisericilor sau societăților. Cert este că societățile fraternalne au apărut în câteva locuri (de exemplu: Cleveland, Homestead, Pa.) chiar mai înainte bisericilor, dar asta nu ne poate duce nicidecum la concluzia că societățile au fost cele dintâi. Indiferent de situație, ele nu au avut forța de coeziune pe care au dăruit-o bisericile comunității românești, așa cum este ea astăzi. Trebuie să precizez că, deși la un nivel incomparabil mai mic decât altădată, în Cleveland, încă mai funcționează vechea societate „Carpatina” (înființată în 1902). Celelalte societăți, au dispărut odată cu destrămarea organizației umbrelă, adică „*Uniunea și Liga*”. Este păcat că s-a întâmplat astfel, deoarece ziarul *America* publicat de aceasta, reprezenta o tribună româno-americană laică, care ajuta la menținerea unității de gândire a comunităților răsfirate pe întregul continent Nord American.

Gândindu-mă la forța de coeziune socială a instituțiilor, trebuie să pomenesc și alte numeroase ziare, gazete și reviste. Dar, ca și în societatea americană pe larg, pe măsură ce au dispărut societățile, internetul le-a preluat în bună măsură funcția de comunicare și de relaționare pe care o avuseseră acele ziare. În secolul al 21-lea, au apărut deci mijloace noi de comunicație digitală, de tip Facebook. Cu toate acestea, bisericile sunt cele care au adunat și adună, în cel mai profund și concret mod, suflarea românească din această zonă a lumii. De altfel, ea și o sudează spiritual, prin lucrarea Duhului Sfânt, într-o comuniune, crez, gândire și trăire. În zona metropolitană Cleveland există Catedrala Sfânta Maria (intemeiată în 1904), biserica Greco-catolică Sf. Elena (1904), precum și comunitatea baptistă. La mijlocul secolului trecut, s-a înființat biserica ortodoxă Bunavestire (1938), locată azi în North Olmsted. Românii s-au adunat în jurul bisericilor, care, departe de Țară fiind, au preluat și unele funcții sociale, etnice și culturale. De aceea, pot spune că Bisericile întrupează astăzi tot ceea ce este românesc în America, oferind pe lângă serviciile religioase, programe artistice, festivaluri, parade sau chiar serbări naționale. Din anul 1960, de pildă, *Catedrala Sfânta Maria* a deschis un muzeu de artă și

etnografie deosebit de reprezentativ, iar din 2005, un festival cu succes de răsunet. În acest context, este firesc să ne punem deci cu îngrijorare întrebarea inițială: *cum ne afectează pandemia coeziunea românilor?*

Din luna martie, 2020, când pandemia a erupt, adunările mari de credincioși au fost mai întâi suprimate, iar apoi re-animare, dar la un regim destul de redus. Magnetismul duhovnicesc al bisericii a fost lovit în plex, iar credincioșii au început să înțeleagă cât de mult înseamnă biserica și mai ales cât de mult le lipsește ea. A dispărut și festivalul românesc, care crease o minunată platformă de întâlnire plenară a românilor. În acest an, 2020, deși nu a fost virtual, ci doar *drive-thru*, acest festival nu a mai avut aceeași forță de congregare și atracție de altă dată. Așadar, iată de ce ni se pare firesc să ne îngrijorăm și să ne întrebăm serios ce se întâmplă cu noi și ce vom face ca să ne menținem ființa etnică și spiritual? Aceeași întrebare este validă nu numai în Cleveland, ci pretutindeni în Statele Unite, Canada și peste tot unde se găsesc astăzi Români.

Socotesc că această pandemie vine, desigur, ca o lecție de credință și de viață. Este o lecție de credință deoarece, de obicei, moartea și suferința ne aduc mai aproape de Dumnezeu. Numai credința poate să mute munții din loc și numai prin ea vom putea birui această plagă, precum și inerenta fobie, care îi amplifică spectrul. Din Psalmul 105, învățăm că Dumnezeu a pedepsit poporul cu pandemie atunci când acesta s-a depărtat de El. Dar, în marea Sa compasiune, tot Domnul le-a auzit apoi plângerea și rugăciunile și i-a binecuvântat. Și noi, se cade, așadar, să ne rugăm! Apoi să mergem la biserică și să ne smerim, aducând mulțumire Creatorului, pentru tot și pentru toate. Prea mult au uitat oamenii de Dumnezeu. Bisericile nu le mai sprijineau, iar unii și-au făcut chiar „fake churches”, sfidând canoanele și buna rânduială. Prin aceasta, iată, că până și Biserica este tot mai amenințată, de dinăuntru și de dinafară. Când acest ultim factor de coeziune socială se divizează, se desparte și unitatea noastră comunitară, dar și lucrarea Duhului în lume, care reprezintă legătura noastră de taină, adică, comuniunea.

Așa cum ne arată istoria, țări și imperii s-au ridicat și s-au destrămat. Societăți și organizații au apărut și au dispărut, dar avem încredințarea că adevărata Biserică a lui Hristos va rămâne până la sfârșitul veacului. De la începutul său în lume, Biserica a fost într-o continuă condiție de suferință și nu trebuie să uite că „nu este sluga mai mare decât Stăpânul”. Chiar dacă este rărită ca o grădinuță, acum, la vremea plivitului, avem încredințarea că ea va înverzi și va înflori și va aduce roadă de mântuire a poporului. Încercările trăite azi de Biserică o vor întări, deoarece Marele Păstor va alege „oile” dintre „capre”, și va fortifica și credința și caracterul creștinilor care vor rămâne până la urmă. Doar aceia se vor mântui! Încercările pe care le suferă azi Biserica vin de la *cel rău*. Ele sunt de fapt provocări la adresa fiecăruia dintre noi. Dacă

vrem să ne mântuim pe noi și copiii noștri, trebuie să ne adunăm în jurul bisericii locale, ca Noe care și-a salvat neamul într-o corabie. Biserica este corabia. Ea nu-și uită crezul, limba, identitatea și mai ales sensul mântuitor al existenței sale pe pământ.

Istoria ei ne învață multe. Cu ajutorul lui Dumnezeu, în decursul veacului trecut, bisericile din America au trecut peste: gripa spaniolă, două războaie mondiale, tifos exantematic, poliomieliță, războiul din Corea, Vietnam, Irak și apoi, comunismul. Dacă atunci când mijloacele de coeziune nu erau atât de numeroase, comunitatea românilor-americieni a supraviețuit, cu siguranță astăzi, când avem mijloace noi moderne de comunicare, vom izbândi din nou; nu doar în Cleveland, pe care l-am ales ca exemplu, ci și în alte părți. Trebuie însă să conștientizăm faptul că internetul crează comunități virtuale, pe când Biserica este sfințită de Hristos întrupat. Ea nu este magie, ci lucrare sfințitoare a omului cu suflet și trup. Așa cum familia este manifestarea reală a iubirii, biserica este forma văzută a iubirii dintre Dumnezeu-om și om-om.

Biserica exprimă iubirea paternă și maternă a lui Dumnezeu, care ne dă viață, ne sfințește și ne călăuzește spre Ierusalimul cel de Sus. Ca un pelican care trăiește sacrificul suprem și își dăruiește propriul trup ca să susțină viața puilor săi, Biserica include pe om în Jertfa Hristică. În acest nou test, călăuzită de Domnul, ea ne spune: „Nu te teme, turmă mică”! Tot ea va sprijini și comunitățile de români răzlețiți pretutindeni în lume ca să treacă acest examen. Această încercare, îngăduită de Dumnezeu, cere de la fiecare dintre noi credință, spirit de jertfă și auto-dăruire. Dacă vrem să ne mântuim (salvăm) și să rămânem o comunitate puternică, trebuie să facem totul să devenim cu adevărat Biserică, în cadrul parohiei locale, dar și la nivel național, în Episcopie. Istoria ne arată că, în trecut, Biserica ne-a ocrotit de mari primejdii, ne-a menținut limba, identitatea și neamul și, tot ea, doar ea, ne va ține și pe noi apropiați de Părintele Cereșc, Cel care ne va mântui în timpul acestei pandemii și de azi înainte! Condiția este să rămânem în corabie. *Domnul să ne ajute pe toți!*

Pr. Protopop Remus Grama
Catedrala Sfânta Maria, Cleveland, OH



From Parishes and Monasteries...



The Funeral Service of Metropolitan Theodosius at the Holy Transfiguration Monastery, Ellwood City, PA (October 23, 2020).

His Grace, Bishop Andrei, officiating Vespers at Saint Mary Church in Chicago, IL (September 26, 2020).

Preasfințitul Părinte Andrei săvârșind Slujba Vecerniei la Biserica Sfânta Maria din Chicago, IL (26 Septembrie 2020).





The Installation of Rev. Fr. John Nemeș as parish priest of the Holy Nativity Parish, Chicago, IL (October 25, 2020).

Instalarea Părintelui John Nemeș ca preot paroh al Parohiei Nașterea Domnului, Chicago, IL (25 octombrie, 2020).

The Blessing of the Crosses for the church of Saint Athanasius Parish, Aurora, IL (September 27, 2020).

Sfințirea Crucilor pentru biserica Parohiei Sfântul Atanasie, Aurora, IL (27 Septembrie, 2020).





Celebrating the 40th Anniversary of His Eminence, Archbishop Nathaniel, at the Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction, MI (November 15, 2020).

Cea de-a 40-a aniversare a Înaltpreasfințitului Părinte Nathaniel la Mănăstirea Adormirii Maicii Domnului din Rives Junction, MI (15 Noiembrie 2020).

The 25th Anniversary of the Annunciation Parish, Grand Rapids, MI
(October 18, 2020).

Sărbătorirea celei de-a 25-a Aniversare a Parohiei Buna Vestire, Grand Rapids, MI
(18 octombrie 2020).





The 20th Anniversary and the Patronal Feast of Saint John Chrysostom Parish in Nashville, Tennessee (November 6-9, 2020).

Cea de-a 20-a aniversare și Hramul Bisericii Sfântul Ioan Gură de Aur din Nashville, Tennessee (6-9 noiembrie 2020).

The retirement of
Rev. Fr. Ioan
Lupescu from Holy
Nativity Parish,
Chicago, IL.
(September 27,
2020).

Preasfințitul Părinte
Andrei, împreună cu
clerul slujitor la
Parohia Nașterea
Domnului din
Chicago, IL, la
pensionarea
Părintelui Ioan
Lupescu din funcția
de preot paroh
(27 Septembrie
2020).



WORTHY OF DOUBLE HONOR, INDEED!

On November 15, 2020, our Episcopate reached an important historical milestone: the 40th anniversary of the ordination of our Archbishop NATHANIEL as a hierarch. Though the pandemic prevents us, clergy and faithful, from coming together to duly honor our hierarch, I urge our faithful to pray for their Father in Christ. From biblical times, the faithful honored their leaders. Saint Paul says that *“those who rule well are to be considered worthy of double honor”* (1 Tim. 5, 17).

His Eminence, Archbishop NATHANIEL was ordained a priest in 1966. In 1968, he joined our Episcopate, proving his musical, artistic, and writing skills. He was elected an Auxiliary Bishop (of Dearborn Heights, MI) to Archbishop Valerian, in 1980. In 1984, he was elected



ruling diocesan Bishop by the Episcopate Congress, in Cleveland, and he was enthroned on November 17, 1984, at Saint George Cathedral, Southfield, Michigan. He led us during the last years of the Cold War; and in the years following the fall of communism, he spearheaded notable humanitarian efforts

to assist Romania and the Romanian people. Many of us remember the work of *Help for Romania* and *Help the Children of Romania*. These efforts distributed over \$85 million worth of aid. Numberless meetings, visits to Washington DC, Congressional hearings, and many trips benefited the people of Romania, all due to Archbishop Nathaniel's initiative and the support of his spiritual children! For this reason, in 2003, the University of Oradea awarded him a *Doctor honoris causa*.



During the past 40 years, our Episcopate doubled in size and grew to 105 parishes, missions, and monasteries. The hierarch had to travel, day in and day out, from meridian

to meridian and from parish to parish across a whole continent. He faced difficulties without complaining and endured challenges on our behalf: financial needs, the bilateral dialogue, litigation, trials to maintain the unity and integrity of the Episcopate, and at times enmity inside and adversities outside the diocese.

However, if some occasionally appeared to not have appreciated him enough, most of us did and continue to stand united around him. We were and still are fond of his grace, humility, and personal discretion. We enjoy his writings and homilies and especially his pastoral dedication. In 2012, as senior hierarch of the Orthodox Church in America, the Holy Synod appointed him to serve as *locum tenens* of the OCA after Metropolitan Jonah's resignation. For over 20 years, the Archbishop has served as the Spiritual Advisor to Orthodox Christian Laity. He is a part of the Assemblies of Canonical Bishops in both the USA and Canada, representing our Episcopate with dignity. Our Archbishop is renovating *Vatra Romaneasca* through the *Vatra Generations* program. Concerned about the future of the diocese, in 2019-20, he secured the transition to the next generation with the election and ordination of the new Vicar Bishop Andrei of Cleveland.

Now, when times are changing and the pandemic reduced our Episcopate Congress meetings to an online assembly, we deeply regret that we were not able to properly get together to thank, honor, and salute our spiritual leader. This, however, should not be interpreted as a lack of gratitude or as a lack of love from his spiritual children. Those who are in the true communion of faith and love of our church know better than this. In fact, for them, I am writing this tribute.

Perhaps Saint Paul, who evangelized a continental flock could truly understand what His Eminence, Archbishop Nathaniel did for us these 40 years. This Apostle, who handled the sharp sword of the Word like no one else, wrote: "*Remember those who led you, who spoke the word of God to you*" (Hebrews 13,7). And we do so today!

Though we are unable to travel and commune in the Divine Liturgy with our beloved Archpastor for this celebration, let us remember him in our thoughts, hearts, and prayers. Let us all thank the Almighty Lord for his leadership, personal sacrifices, and steady commitment.

As one of his many clergymen who served in this diocese throughout his entire episcopacy, I invite our faithful to pray for His Eminence and wish him in one voice: *Many and Healthy Years, Your Eminence!*

***V. Rev. Dr. Remus Grama, Dean
Great Lakes Deanery***

CU ADEVĂRAT, VREDNIC DE ÎNDOITĂ ONOARE!

În data de 15 noiembrie, 2020, Episcopia noastră va ajunge la o importantă piatră kilometrică: a 40-a aniversare a hirotonirii întru Episcop a Înaltpreasfințitului Arhiepiscop NATHANIEL. Deși epidemia ne împiedică să ne adunăm, preoți și mireni, pentru a arăta sinceră cinstire Ierarhului nostru, chem pe cei credincioși la rugăciune pentru Părintele nostru întru Hristos. Din vremuri biblice, credincioșii și-au cinstit întotdeauna conducătorii. Sfântul Pavel ne amintește că „cei ce conduc bine să se învrednicească de o îndoită cinstire” (1 Tim. 5, 17).



Înaltpreasfințitul Arhiepiscop NATHANIEL a fost hirotonit preot în anul 1966. În anul 1968, a fost primit în eparhia noastră, dovedindu-și darurile de muzician, iconograf și apt mănuitor al condeiului. În anul 1980, a fost ales Episcop-Vicar (de Dearborn Hts.) pentru Arhiepiscopul Valerian. În anul 1984, Congresul Episcopiei l-a ales ca Episcop diocesan, în Cleveland, fiind apoi întronizat pe data de 17 noiembrie 1984, la Catedrala diocesană Sf. Gheorghe, Southfield, Michigan. Ne-a arhipăstorit în ultimii ani ai Războiului Rece și în anii de după căderea comunismului, a

inițiat eforturi de neuitat pentru ajutorarea României. Mulți dintre noi ne amintim eforturile pentru *Ajutor pentru România* și *Ajutați Copiii din România*. Prin intermediul acestor mijlociri, bunuri în valoare de peste 85 de milioane de dolari au fost distribuite. Nenumărate ședințe, vizite la Washington DC, audieri ale Congresului și călătorii au călăuzit spre mult bine pentru poporul nostru. Toate datorită Înaltpreasfinției Sale și a credincioșilor noștri! Pentru acestea, în anul 2003, Universitatea Oradea i-a acordat titlul de *Doctor Honoris Causa*.

În timpul păstoririi sale, Episcopia a crescut la 105 parohii, misiuni și mănăstiri. Ierarhul a trebuit să călătorească cu timp și fără timp, din meridian în meridian, din



parohie în parohie. A înfruntat, fără să se plângă încercări, pe care le-a îndurat pentru noi: lipsuri financiare, dialogul bilateral, litigații, procese, toate spre a menține unitatea Episcopiei; răutăți de dinăuntru și de dinafara Episcopiei.

Cu toate acestea, chiar dacă uneori unii nu-l vor fi apreciat suficient, cei mai mulți dintre noi am rămas uniți în jurul său. Am fost și suntem mândri de darurile sale, mai ales de smerenia și discreția personală. Îi îndrăgim scrisul și omiliile, dar mai ales devotamentul său pastoral. În anul 2012, fiind printre ierarhii cu vechime ai Bisericii Ortodoxe din America, Sfântul Sinod l-a numit spre a sluji ca *locum-tenes* al acesteia, după ce Mitropolitul Iona s-a retras din funcție. Pentru mai bine de 20 de ani, Înaltpreasfințitul a slujit ca îndrumător spiritual al OCL. Înaltpreasfinția Sa este membru al Adunării Episcopilor Canonici, atât din SUA cât și din Canada, reprezentând Episcopia cu demnitate. Înaltpreasfințitul Nathaniel restaurează Vatra Românească prin programul *Vatra Generations*. Preocupat de viitorul Episcopiei, în anul 2019 și, respective, 2020, s-a preocupat de alegerea noului Episcop-Vicar, Andrei de Cleveland.

Acum, când timpurile se schimbă și pandemia a redus până și Congresul Episcopiei la o ședință online, regretăm mult faptul că nu ne putem aduna împreună, așa cum s-ar fi convenit, spre a aduce mulțumire, a saluta și cinsti pe Ierarhul nostru. Aceasta însă nu trebuie să se citească drept lipsă de recunoștință, nici ca împuținare a dragostei fiilor săi sufletești. Cei ce sunt în adevărată comuniune de credință și dragoste pentru biserica noastră știu bine acest lucru. De altfel, eu pentru ei scriu aceste rânduri.

Sfântul Pavel, care a evanghelizat o turmă continentală, l-ar putea înțelege cu adevărat pe Înaltpreasfințitul Nathaniel și tot ce a făcut pentru noi în acești 40 de ani. Apostolul, care a mânuit sabia cea ascuțită a Cuvântului cu atâta pricepere, scrie: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu!” (Evrei 13,7). Așa facem și noi, aici!

Deși nu ne putem aduna în Sfânta Liturghie cu toată Episcopia spre a ne cinsti Arhipăstorul la această sărbătoare, să ne aducem aminte de dânsul în gând, inimă și rugăciune. Să mulțumim Atotputernicului Dumnezeu pentru păstoria sa, jertfele personale și neabătuta dăruire de sine.

Ca unul dintre numeroșii săi preoți, care a slujit în această Eparhie pe aproape întreg parcursul păstoririi sale, chem pe credincioșii noștri să se roage pentru Preasfinția Sa și să zică împreună: *Întru mulți, sănătoși ani, Înalt Preasfințite Părinte!*

Pr. Protopop Remus Grama
Catedrala Sfânta Maria, Cleveland, OH

Sfântul Ierarh Varlaam și-a găsit casă pe pământ Nord-American

Comunitatea noastră din Provincia New Brunswick, Canada, este una tânără, la început de drum sfânt spre Împărăția lui Dumnezeu.

În data de 27 octombrie 2014, Misiunea „Saint Varlaam Romanian Orthodox Church Inc.” a fost înregistrată la Canada Revenue Agency, ca organizație non-profit, însă slujbele religioase permanente și activitățile pastoral-misionare și social-culturale au început a se desfășura odată cu venirea subsemnatului, ca preot paroh, în data de 20 decembrie 2016.

În decursul primilor 3 ani, Liturghiile duminicale, precum și alte servicii religioase au fost oficiate alternativ, în principalele orașe ale Provinciei - Moncton, Fredericton, St. George, Saint John și chiar Halifax, în provincia vecină, Nova Scotia, comunitatea noastră fiind binecuvântată de vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Părintelui nostru Arhiepiscop Nathaniel, în anul 2019, cu prilejul slujbei de hram, de la sfârșitul lunii august. Binecuvântarea Înaltpreasfințitei Sale, de a avea un lăcaș de închinare al nostru, avea să dea roade.

Anul următor, 2020, a fost un an cu totul deosebit. Privit la modul general, a fost un an cu multe încercări pentru toată suflarea de sub cer, însă pentru creștinii ortodocși, și nu numai, ai Comunității noastre, a fost un an extraordinar de bun. Sfântul Ierarh Varlaam, ocrotitorul nostru, și-a găsit casă de rugăciune.

Cum și-a început Sfântul lucrarea?

Pe parcursul Postului Sfințelor Paști, 2019, am derulat proiectul catehetic „Calea/The Way”. Printre participantii la acest curs, s-au numărat un diacon și doi tineri laici, toți canadieni anglicani, membri ai Bisericii Anglicane St. George din Moncton, care ne-a găzduit pentru mai bine de 3 ani, oferindu-ne capela, spre a săvârși Sfânta Liturghie.

Având experiență catehetică, fiind „dirigitorul” Sinodului de la Iași din anul 1642, Sfântul Ierarh Varlaam a fost cu siguranță prezent și la umilul nostru curs. Aici a găsit un tânăr, cu o inimă blândă și o minte iscoditoare și însetată de cunoașterea lui Dumnezeu și de frumusețea cultului nostru divin. Numele lui este Jason și este unul din cei trei canadieni anglicani, căsătorit și cu patru copii. Pe parcursul întâlnirilor noastre în cadrul cursului, era foarte atent la ce se discuta și, pentru că făceam referire mai tot timpul la slujbele noastre, spunea din când în când, dar mai mult pentru el: „What a beautiful and powerful prayer!”. Sesiunile cursului s-au terminat și întâlnirile cu el au rămas să fie destul de sporadice.

Că Sfântul Varlaam i-a atins inima lui Jason, aveam să-mi dau seama anul următor, pe la sfârșitul lunii iunie. Într-o seară primesc un mesaj text de la Jason: „Hello, Father. Do you still wanna buy a church”? „Da”, am spus. „Este una de vânzare, vecină cu mine”, îmi răspunde. Îmi dă adresa, mă uit pe Maps

și văd că este doar la 20 de minute distanță de Moncton, spre celelalte orașe locuite de români. Am stat în loc, preț de câteva secunde, și am zis: „Este planul lui Dumnezeu. Dacă mesajul acesta a venit de la un canadian ne-ortodox, și dacă locația bisericii este cumva spre celelalte orașe, astfel încât accesul să fie destul de ușor, este planul lui Dumnezeu”. Chiar în acea zi am și mers și am văzut-o; o clădire veche, dar foarte bine întreținută, pe o fundație nouă și trainică.

Primele cuvinte rostite de Jason, când ne-am văzut în fața bisericii, au fost: „Părinte, m-aș bucura să fim vecini. În felul acesta nu aș mai merge în fiecare duminică la Moncton, la Biserica Anglicană, pentru că aș avea una aici, vecină cu mine”. Am spus o rugăciune împreună și L-am rugat pe Dumnezeu ca să ne ajute să Îi îndeplinim planul.



În ziua de 25 iulie, am semnat oferta de cumpărare a lăcașului de cult și a terenului, cu un potențial deosebit, care ne va permite să amenajăm un cimitir, precum și un spațiu social-cultural.

În ziua de 6 august, de Schimbarea la Față, în noua locație a fost oficiată Slujba

Aghiasmei și Slujba Acatistului Sfântului Ierarh Varlaam. Iar în data de 9 august, pentru prima dată, a fost celebrată Sfânta Liturghie în biserica noastră parohială. Începând cu această zi, Comunitatea noastră are o inimă care va bate până când Dumnezeu va hotărî, spre mântuirea celor care vor veni să se împărtășească de Harul Duhului Sfânt.

A fost voia lui Dumnezeu și a fost o minune, ca, în plin an pandemic, să reușim să cumpărăm o biserică. În ziua semnării ofertei de cumpărare, aveam doar câteva mii de dolari în cont, însă Sfântul Varlaam și Sfânta Cuvioasă Parascheva (buni prieteni și casnici ai lui Hristos, Sfântul Varlaam aducându-i Moaștele Cuvioasei Parascheva la Iași, în anul 1641) au alergat în lung și în lat, căutând oameni buni, credincioși, care au vrut să își înscrie numele în istorie, dar mai ales în Împărăția lui Dumnezeu, prin ajutorul bănesc oferit și prin munca voluntară.



La nici două luni de la semnarea ofertei, în ziua de 22 septembrie 2020 (și la 6 ani de la adresarea din partea Episcopiei noastre a scrisorii de invitație la Adunarea informativă și de constituire a Misiunii noastre), banii pentru cumpărarea bisericii au fost adunați.

În ziua de 14 octombrie 2020, de ziua Sfintei Cuvioasei Parascheva, au fost semnate actele de vânzare-cumpărare. Până la sfârșitul lunii octombrie, am reușit să avem bani și pentru lucrările de renovare și igienizare care se impuneau. În acest sens, am amenajat spațiul liturgic, de la nivelul superior, pentru slujbele religioase, precum și subsolul, pentru diferitele activități social-culturale.



Pentru tot acest lucru sfânt, cuvintele sunt neputincioase spre a mulțumi Bunului Dumnezeu, Sfântului Varlaam și Sfintei Cuvioase Parascheva. De asemenea, sunt neputincioase, spre a mulțumi Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Nathaniel și Preasfințitului Părinte Episcop Andrei, pentru încurajare, suport moral și nu numai. Sunt neputincioase spre a mulțumi Episcopiei noastre, Vatra noastră Sfântă și Parohiilor de pe cuprinsul acesteia, pentru sprijinul oferit. Fără ajutorul fiecăruia dintre dumneavoastră, nu am fi reușit.

În numele Comunității noastre, vă mulțumim tuturor și fiecăruia în parte și vă asigurăm de pomenirea la slujbele noastre sfinte. Dumnezeu să vă răsplătească toată osteneala și să vă hărăzească un colțișor de Rai.

Pr. Cezar Pelin
Moncton, New Brunswick



St Varlaam Parish in Moncton, NB purchases a church building

On July 25, 2020 we signed the offer to buy a place of worship and land with a great potential, which will allow us to have a cemetery, as well as a social and cultural space. On August 6, the feast of the Transfiguration of our Lord, we blessed the building with Holy Water and prayed the Akathist of the Holy Hierarch Varlaam in the church. Three days later, for the first time, the Divine Liturgy was celebrated in our new parish church. From this day on, our com-



munity has a heart that will beat as long as God will allow it for the salvation of those who will come to share in the Grace of the Holy Spirit.

It was God's will and a miracle that, in the midst of a pandemic, we were able to buy a church. On the day of signing the offer to buy, the parish had only a few thousand dollars in the bank account for its daily operation, but Saint Varlaam and Venerable Mother Parascheva of Iasi (Saint Varlaam of Moldova brought the Relics of St Parascheva to Iasi, in 1641) ran far and wide, looking for

good, faithful people to offer financial help and voluntary work.

Less than two months after the signing of the offer, on September 22 (and 6 years to date after our Episcopate sent the letter of invitation to the community to establish our new mission in Moncton), the money for the purchase of the church was collected entirely. On October 14, 2020, the feast of Saint Parascheva, the sale-purchase documents were signed. We managed to have money for the renovation and sanitation works that were required. We arranged the liturgical space in the upper level and the basement for the different social and cultural activities.

For all these sacred accomplishments, words are not enough to thank the Good and Merciful God, Saint Varlaam and Venerable Mother Parascheva. They are also not enough to thank His Eminence our Archbishop Nathaniel and His Grace Bishop Andrei for their encouragement, moral support and much more. We thank our Episcopate, our Vatra, and the parishes and individuals faithful who supported us financially. Without the help of each of you, we would not have succeeded. We thank each and every one of you and assure you of the remembrance at the holy altar here in Moncton. Glory to God for all things!

Rev. Fr. Dr. Cezar Pelin
Parish Priest – St Varlaam, Moncton, NB, Canada

CALCULATING CHRISTMAS

The Story Behind December 25

by William J. Tighe

Published by Touchstone, December 2003

Many Christians think that Christians celebrate Christ's birth on December 25th because the church fathers appropriated the date of a pagan festival. Almost no one minds, except for a few groups on the fringes of American Evangelicalism, who seem to think that this makes Christmas itself a pagan festival. But it is perhaps interesting to know that the choice of December 25th is the result of attempts among the earliest Christians to figure out the date of Jesus' birth based on calendrical calculations that had nothing to do with pagan festivals.

Rather, the pagan festival of the "Birth of the Unconquered Sun" instituted by the Roman Emperor Aurelian on 25 December 274, was almost certainly an attempt to create a pagan alternative to a date that was already of some significance to Roman Christians. Thus the "pagan origins of Christmas" is a myth without historical substance.

A Mistake

The idea that the date was taken from the pagans goes back to two scholars from the late seventeenth and early eighteenth centuries. Paul Ernst Jablonski, a German Protestant, wished to show that the celebration of Christ's birth on December 25th was one of the many "paganizations" of Christianity that the Church of the

fourth century embraced, as one of many "degenerations" that transformed pure apostolic Christianity into Catholicism. Dom Jean Hardouin, a Benedictine monk, tried to show that the Catholic Church adopted pagan festivals for Christian purposes without paganizing the gospel.

In the Julian calendar, created in 45 B.C. under Julius Caesar, the winter solstice fell on December 25th, and it, therefore, seemed obvious to Jablonski and Hardouin that the day must have had a pagan significance before it had a Christian one. But in fact, the date had no religious significance in the Roman pagan festival calendar before Aurelian's time, nor did the cult of the sun play a prominent role in Rome before him.

There were two temples of the sun in Rome, one of which (maintained by the clan into which Aurelian was born or adopted) celebrated its dedication festival on August 9th, the other of which celebrated its dedication festival on August 28th. But both of these cults fell into neglect in the second century, when eastern cults of the sun, such as Mithraism, began to win a following in Rome. And in any case, none of these cults, old or new, had festivals associated with solstices or equinoxes.

As things actually happened, Aurelian, who ruled from 270 until his assassination in 275, was hostile to Christianity and appears to have promoted the establishment of the festival of the "Birth of the Unconquered Sun" as a device to unify the various pagan cults of the Roman Empire

around a commemoration of the annual “rebirth” of the sun. He led an empire that appeared to be collapsing in the face of internal unrest, rebellions in the provinces, economic decay, and repeated attacks from German tribes to the north and the Persian Empire to the east.

In creating the new feast, he intended the beginning of the lengthening of the daylight, and the arresting of the lengthening of darkness, on December 25th to be a symbol of the hoped-for “rebirth,” or perpetual rejuvenation, of the Roman Empire, resulting from the maintenance of the worship of the gods whose tutelage (the Romans thought) had brought Rome to greatness and world-rule. If it co-opted the Christian celebration, so much the better.

A By-Product

It is true that the first evidence of Christians celebrating December 25th as the date of the Lord’s nativity comes from Rome some years after Aurelian, in A.D. 336, but there is evidence from both the Greek East and the Latin West that Christians attempted to figure out the date of Christ’s birth long before they began to celebrate it liturgically, even in the second and third centuries. The evidence indicates, in fact, that the attribution of the date of December 25th was a by-product of attempts to determine when to celebrate his death and resurrection.

How did this happen? There is a seeming contradiction between the date of the Lord’s death as given in the synoptic Gospels and in John’s Gospel. The Synoptics would appear to place it on Passover Day (after the

Lord had celebrated the Passover Meal on the preceding evening), and John on the Eve of Passover, just when the Passover lambs were being slaughtered in the Jerusalem Temple for the feast that was to ensue after sunset on that day.

Solving this problem involves answering the question of whether the Lord’s Last Supper was a Passover Meal, or a meal celebrated a day earlier, which we cannot enter into here. Suffice it to say that the early Church followed John rather than the Synoptics, and thus believed that Christ’s death would have taken place on 14 Nisan, according to the Jewish lunar calendar. (Modern scholars agree, by the way, that the death of Christ could have taken place only in A.D. 30 or 33, as those two are the only years of that time when the eve of Passover could have fallen on a Friday, the possibilities being either 7 April 30 or 3 April 33.)

However, as the early Church was forcibly separated from Judaism, it entered into a world with different calendars and had to devise its own time to celebrate the Lord’s Passion, not least so as to be independent of the rabbinic calculations of the date of Passover. Also, since the Jewish calendar was a lunar calendar consisting of twelve months of thirty days each, every few years a thirteenth month had to be added by a decree of the Sanhedrin to keep the calendar in synchronization with the equinoxes and solstices, as well as to prevent the seasons from “straying” into inappropriate months.

Apart from the difficulty, Christians would have had in following—or per-

haps even being accurately informed about—the dating of Passover in any given year, to follow a lunar calendar of their own devising would have set them at odds with both Jews and pagans and very likely embroiled them in endless disputes among themselves. (The second century saw severe disputes about whether Pascha had always to fall on a Sunday or on whatever weekday followed two days after 14 Artemision/Nisan, but to have followed a lunar calendar would have made such problems much worse.)

These difficulties played out in different ways among the Greek Christians in the eastern part of the empire and the Latin Christians in the western part of it. Greek Christians seem to have wanted to find a date equivalent to 14 Nisan in their own solar calendar, and since Nisan was the month in which the spring equinox occurred, they chose the 14th day of Artemision, the month in which the spring equinox invariably fell in their own calendar. Around A.D. 300, the Greek calendar was superseded by the Roman calendar, and since the dates of the beginnings and endings of the months in these two systems did not coincide, 14 Artemision became April 6th.

In contrast, second-century Latin Christians in Rome and North Africa appear to have desired to establish the historical date on which the Lord Jesus died. By the time of Tertullian they had concluded that he died on Friday, 25 March 29. (As an aside, I will note that this is impossible: 25 March 29 was not a Friday, and Passover Eve in A.D. 29 did not fall on a Friday and was not on March 25th, or in March at all.)

Integral Age

So in the East, we have April 6th, in the West, March 25th. At this point, we have to introduce a belief that seems to have been widespread in Judaism at the time of Christ, but which, as it is nowhere taught in the Bible, has completely fallen from the awareness of Christians. The idea is that of the “integral age” of the great Jewish prophets: the idea that the prophets of Israel died on the same dates as their birth or conception.

This notion is a key factor in understanding how some early Christians came to believe that December 25th is the date of Christ’s birth. The early Christians applied this idea to Jesus so that March 25th and April 6th were not only the supposed dates of Christ’s death but of his conception or birth as well. There is some fleeting evidence that at least some first- and second-century Christians thought of March 25th or April 6th as the date of Christ’s birth, but rather quickly the assignment of March 25th as the date of Christ’s conception prevailed.

It is to this day, commemorated almost universally among Christians as the Feast of the Annunciation, when the Archangel Gabriel brought the good tidings of a savior to the Virgin Mary, upon whose acquiescence the Eternal Word of God (“Light of Light, True God of True God, begotten of the Father before all ages”) forthwith became incarnate in her womb. What is the length of pregnancy? Nine months. Add nine months to March 25th and you get December 25th; add it to April 6th and you get January 6th. December 25th is Christmas, and January 6th is Epiphany.

Christmas (December 25th) is a feast of Western Christian origin. In Constantinople, it appears to have been introduced in 379 or 380. From a sermon of St. John Chrysostom, at the time a renowned ascetic and preacher in his native Antioch, it appears that the feast was first celebrated there on 25 December 386. From these centers it spread throughout the Christian East, being adopted in Alexandria around 432 and in Jerusalem a century or more later. The Armenians, alone among ancient Christian churches, have never adopted it, and to this day celebrate Christ's birth, manifestation to the magi, and baptism on January 6th.

Western churches, in turn, gradually adopted the January 6th Epiphany feast from the East, Rome doing so sometime between 366 and 394. But in the West, the feast was generally presented as the commemoration of the visit of the magi to the infant Christ, and as such, it was an important feast, but not one of the most important ones—a striking contrast to its position in the East, where it remains the second most important festival of the church year, second only to Pascha (Easter).

In the East, Epiphany far outstrips Christmas. The reason is that the feast celebrates Christ's baptism in the Jordan and the occasion on which the Voice of the Father and the Descent of the Spirit both manifested for the first time to mortal men the divinity of the Incarnate Christ and the Trinity of the Persons in the One Godhead.

A Christian Feast

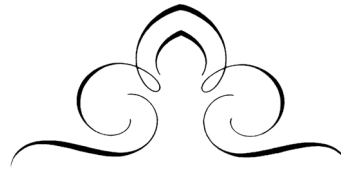
Thus, December 25th as the date of the Christ's birth appears to owe noth-

ing whatsoever to pagan influences upon the practice of the Church during or after Constantine's time. It is wholly unlikely to have been the actual date of Christ's birth, but it arose entirely from the efforts of early Latin Christians to determine the historical date of Christ's death.

And the pagan feast which the Emperor Aurelian instituted on that date in the year 274 was not only an effort to use the winter solstice to make a political statement but also almost certainly an attempt to give a pagan significance to a date already of importance to Roman Christians. The Christians, in turn, could at a later date re-appropriate the pagan "Birth of the Unconquered Sun" to refer, on the occasion of the birth of Christ, to the rising of the "Sun of Salvation" or the "Sun of Justice."

The author refers interested readers to Thomas J. Talley's "The Origins of the Liturgical Year" (The Liturgical Press).

William J. Tighe is Associate Professor of History at Muhlenberg College in Allentown, Pennsylvania, and a faculty advisor to the Catholic Campus Ministry. He is a Member of St. Josaphat Ukrainian Catholic Church in Bethlehem, Pennsylvania. He is a contributing editor for *Touchstone*. **Support Touchstone here:** <https://bit.ly/SupportTouchstone>. **Subscribe to Touchstone here:** <https://bit.ly/SubscribeTouchstone>.



FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Steve Grabowski, Fairlawn, OH	\$200.00
Atty Daniel Miclau, Strongsville, OH.....	\$200.00
Mihai & Mihaela Teodorescu-Sadean, Lake Grove, NY	\$200.00
Mary Vilcu, Weyburn, SK.....	\$71.80
Louise Gibb, Brookfield, OH.....	\$50.00

GENERAL DONATIONS

St Mary, Chicago, IL	\$1,000.00
(Hierarchs Travel Expense)	
St Mary, St Paul, MN	\$400.00
(2020 Virtual Congress Donation)	
Holy Nativity, Chicago, IL	\$300.00
(Hierarchs Travel Expense)	
M/M R. Corbin Washington, Alliance, OH	\$200.00
(Hierarchs Travel Expense)	
V Rev Fr Florin Mihalache, Altamonte Springs, FL.....	\$169.44
St Athanasius, Aurora, IL	\$150.00
(88 th Congress Donation)	
Annunciation, Grand Rapids, MI.....	\$100.00
(Hierarchs Travel Expense)	
St Athanasius, Aurora, IL	\$100.00
(Hierarchs Travel Expense)	
M/M John Bartoi, Troy, MI.....	\$50.00
M/M Michael Datish, Warren, OH	\$40.00
(Archbishop Nathaniel's 40 th Anniversary)	
Gheorghe & Leana Ureche, Troy, MI.....	\$20.00

MEMORIAM

Dr Virgil & Genica Tirmonia, Canton, OH	\$100.00
(IMO Fr & Psa Eugene Lazar and John & Cornelia Tirmonia)	
Olimpia & Dan Neagoe, Bloomfield, MI.....	\$97.50
(IMO Petru Lupsor)	
Cocora-Hebert Families, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Blaise C Hebert)	
Cocora-Hebert Families, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Nicholas E Cocora Jr)	
Cocora-Hebert Families, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Nicholas E Cocora Sr)	
Cocora-Hebert Families, Dearborn Hts, MI.....	\$10.00
(IMO Nicholas David Socarda)	

DEPARTMENT OF MISSIONS

St Dumitru, New York, NY	\$5,500.00
(Donation for Moncton Church Purchase)	
Dr Maria Corondan, St Clair Shores, MI	\$100.00
(Donation for Moncton Church Purchase)	
Anonymous	\$25.00

ARCHBISHOPS' CHARITY ENDOWMENT (A.C.E.) FUND

Three Holy Hierarchs, Bellevue, WA	\$4,000.00
M/M John Santeiu Jr, Garden City, MI.....	\$500.00
V Rev Fr & Psa Ioan Catana, Kirkland, WA	\$400.00

AUTUMN 2020

Solia The Herald

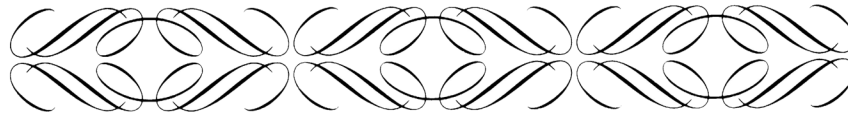
St Mary Cathedral, Cleveland, OH	\$400.00
Deacon Laike Misikir, Ann Arbor, MI	\$250.00
St Mary's Ladies Auxiliary, Cleveland, OH	\$150.00
M/M Lenny Jones, Philadelphia, PA	\$100.00
Marie & George Metry, Southfield, MI	\$40.00

2020 EPISCOPATE ASSESSMENT

St George, Toronto, ON	\$6,370.00
Holy Forty Martyrs, Aurora, ON	\$6,000.00

VATRA GENERATIONS

Flora DeMintich, Mississauga, ON	\$8,000.00
(IMO: John DeMintich; Mary DeMintich; Ilarion DeMintich; Fr Sterie & Psa Eugenia Mihadas)	
M/M John N Santeiu, Jr, Garden City, MI	\$1,000.00
St John the Baptist, Glendale, AZ	\$1,000.00
William B Monroe, Brooklyn, OH	\$400.00
(IMO Joseph & Vera Popp)	
George Cantor, Cleveland, OH	\$250.00
(IMO George & Sylvia Cantor)	
Alexandru & Alina Boestanu, Willow Grove, PA	\$200.00
Radu & Rachel Chebeleu, North Wales, PA	\$200.00
(IHO Archbishop Nathaniel)	
Steve Grabowski, Fairlawn, OH	\$200.00
Dorin Ladan, Glenview, IL	\$200.00
M/M Joseph Popp, Oregon, IL	\$200.00
M/M Mircea & Adriana Munte, Livonia, MI	\$145.57
Dana & Jim Coleman	\$100.00
(IMO Christopher Roman)	
Louise Gibb, Brookfield, OH	\$100.00
Myke Jacobs, Bloomfield Hills, MI	\$100.00
Atty Daniel Miclau, Strongsville, OH	\$100.00
Calin & Aurora Nema, Portland, OR	\$100.00
V Rev Fr & Psa Alexander Partioc, West Bloomfield, MI	\$100.00
Daniel & Maria Plantus, Clarkston, MI	\$100.00
(IMO Christopher Roman)	
Simeon & Florika Stefan, Ridgewood, NY	\$100.00
Ricky Tonita, Regina, SK	\$100.00
(IMO Bonita Treff Morin)	
M/M Stefan Russu, Kitchener, ON	\$96.00
V Rev Fr Mirone Klysh, Winnipeg, MB	\$50.00
(50 years of service in the Episcopate)	
Veturia Nicula, Livonia, MI	\$50.00
(IMO Christopher Roman)	
Dante Sacui, Canfield, OH	\$50.00
Susan Taylor, Winthrop, MA	\$30.00
Marsha Klein, Hermitage, PA	\$25.00
(IMO Bonita Morin)	
Anonymous	\$15.00
Anonymous	\$10.00



RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 29

PASTORAL CHANGES**ASSIGNED / RELEASED**

BRATOSIN, Rev. Fr. Carol, was assigned Parish Priest of St John Chrysostom Parish, Old Hickory, TN, effective November 13, 2020.

GRADINARU, Rev. Fr. Ciprian, was released from his duties as Parish Priest of St John Chrysostom Parish, Old Hickory, TN, effective November 13, 2020, and remains attached.

**Episcopul, preoții și credincioșii în Biserică (III)****Nașterea parohiilor și unitatea
Bisericii**

La începutul secolului IV, ca urmare a creșterii semnificative a numărului creștinilor în cadrul Bisericii, apare o realitate nouă – parohia. Trecerea de la Euharistia unică celebrată de episcop la parohiile conduse de preoți este redată în mod viu de izvoarele secolului IV. Am văzut că, în primele trei veacuri creștine, întreaga Biserică dintr-un anumit loc se aduna laolaltă, cu precădere în ziua de duminică, pentru a frânge pâinea într-o singură adunare condusă de episcop. În centrul adunării acesteia, a întregii Biserici sau a Bisericii lui Dumnezeu și înaintea jertfelnicului, se găsea tronul episcopului, care ședea pe locul lui Dumnezeu, înfățișând imaginea vie a lui Hristos, în care se exprima unitatea celor mulți în Biserica universală dintr-un anumit loc. În jurul tronului se găseau prezbiterii în synton, iar lângă episcop stăteau diaconii ajutându-l în săvârșirea Euharistiei. În față și vizavi de toți se găsea poporul lui Dumnezeu, toți cei care, prin botez, deveniseră mădulare

ale Bisericii lui Hristos, care se constituia astfel ca o realitate istorică deplină și perfectă.

O consecință directă a locului unic al episcopului în aducerea dumnezeieștii Euharistii o constituie faptul că, la început, doar episcopul a fost numit cu apelativul „preot”. Titlul acesta, ca și sinonimul lui (pe atunci) – arhieru – se întrebuița la început cu referire la Iisus Hristos, avându-se în vedere aducerea Lui de sine ca ofrandă Tatălui pentru oameni. Pentru că această ofrandă a fost înveșnicită prin Euharistie, în care aducătorul ofrandei era episcopul, titlul acesta a fost transferat asupra episcopului.

Rolul preoților în Biserica primară

Dar, dacă acesta era rolul episcopului, în ce consta rolul preoților în Biserica primară? Pentru a înțelege aceasta trebuie să spunem mai întâi că, prezbiteriul sau prezbiterii de la început se găseau în cea mai strânsă relație cu episcopul. Atât de strânsă, încât erau și ei numiți împreună cu episcopul prezbiteri sau coprezbiteri. Acest fapt nu e fără

legătură cu locul lor în Euharistie. Prezența lor în jurul episcopului avea relație directă cu aducerea darurilor. Ei erau alături de episcop la aducerea ofrandei euharistice sau, în unele cazuri, puteau să aducă chiar ei ofranda în lipsa episcopului și din încredințarea acestuia, după cum am văzut că spunea Sf. Ignatie: „*Acea Euharistie să fie socotită bună, care este săvârșită de episcop sau de cel căruia episcopul i-a îngăduit*”. Totuși, aducerea ofrandei euharistice a rămas de-a lungul primelor trei veacuri lucrarea prin excelență a episcopului, în timp ce prezbiterii se găseau cel mai aproape de episcopul care aducea ofranda, fără a fi dobândit însă prin hirotonia întru prezbiter dreptul aducerii darurilor. Putem observa foarte ușor acest lucru dacă studiem rugăciunea hirotoniei prezbiterului pe care ne-o transmite *Tradiția Apostolică*. Aceasta, spre deosebire de rugăciunea hirotoniei episcopului, nu dă prezbiterului ce se hirotonește dreptul de a aduce Euharistia. În locul acestei competențe, celui hirotonit în treapta de prezbiter i se dă harul spre chivernisirea poporului lui Dumnezeu cu inimă curată, ca unui continuator al lucrării preoților Vechiului Testament și spre învățătura și îndreptarea poporului. Mărturii asemănătoare găsim la Tertulian, Origen, Clement și Ciprian.

Preoții și primele comunități parohiale

Sub influența condițiilor istorice însă, lucrurile au luat un alt curs. Între 211-249 Biserica a cunoscut o lungă

perioadă de pace, căreia i-a corespuns o puternică creștere a numărului creștinilor, nu doar în mediul rural, ci mai ales în orașe. Faptul acesta a făcut ca adunarea tuturor membrilor Bisericii locale pentru o singură Euharistie să fie tot mai dificil de realizat. Astfel s-a pus acut problema: Cine va prezida Euharistia? Rezolvarea problemei nu putea fi căutată departe de întărirea competenței euharistice a prezbiterilor. Astfel, se observă în această epocă o largă preluare a sarcinilor episcopului de către prezbiteri. Ciprian, de exemplu, găsindu-se departe de Biserica lui, încredințează sarcinile ce-i reveneau preoților și diaconilor. Astfel că, mijlocul sec. III este timpul primei apariții a parohiilor. Apar în acest mod două elemente în concepția despre prezbiteriu, elemente care nu erau în acord cu eclesiologia precedentă: 1) Preoți legați individual de o anume comunitate și 2) Diaconi în legătură cu preoții. Toate acestea ne mărturisesc că, de la mijlocul sec. III, prezbiterii, în virtutea practicii din Biserică, începuseră să fie priviți ca având propriile comunități.

***Preasfințitul Sofian Brașoveanu,
Episcop Vicar al Arhiepiscopiei
Ortodoxe Române a Germaniei,
Austriei și Luxemburgului***

**(articol preluat de pe adresa:
<https://is.gd/tfsVzw>)**





**Vatra
Generations
Appeal**

**Goal:
\$700,000**



**\$411,977.26
Collected as
of December
12, 2020**



We thank all our supporters and
benefactors for their donations at
roea.org!

Merry Christmas and a
Happy New Year!

Crăciun fericit și La Mulți Ani!



*St. Mary Hierarchal
Chapel at the Vatra,
December 10, 2020.*



*Left—View of the
Vatra from the
Chancery Office,
December 3, 2020.*